3 dní, ačkoli st-li byla v pensijním dekretu gfř z 26. listopadu 1923 pravoplatně uznána celková započitatelná služební doba 34 r., 14 dní.

Leč při této námitce st-l přehlíží, že podle předpisu § 2 v souvislosti s §em 50 vl. nař. č. 96/1930 Sb. není dobou rozhodnou při určení pensijní základny prostě doba, která byla státnímu zaměstnanci do výslužby platně započítána, nýbrž že k účelům určení nové pensijní základny dlužno zjistiti dobu rozhodnou samostatně způsobem předepsaným v cit. ustanoveních vl. nař., stejně jako tomu bylo podle převodních předpisů plat. zák. č. 103/1926 Sb. (§§ 168 a násl. tohoto zák.), na něž poukazuje také předpis § 5 zák. č. 70/1930 Sb., jehož provedením je cit. vl. nař. č. 96/1930 Sb.

Že by pak při zjištění rozhodné doby podle pokynů daných v oněch cit. předpisech byl žal. úřad v daném případě postupoval nesprávně, stížnost nevytýká.

Č. 11.726.

Obecní dávky: I. Zákonem z 24. října 1899 č. 97 z. z. čes. nebyla obmezena vodní dávka na skutečné odbírání vody v jednotlivých domech a jiných nemovitostech; dávka mohla býti vybírána i za pouhou možnost odebírati vodu z obecního vodovodu. — II. Na všeobecné vodné a na poplatek za používání obecních stok se nevztahuje osvobození normované §em 51 zák. č. 44/1927 Sb.

(Nález ze dne 8. února 1935 č. 18.293/34.)

Prejudikatura: ad II: Boh. A 10.454/33, 10.133/32, 9353/31, 9317/31, 4669/25 a j.

Věc: Firma »Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni« (adv. Dr. Jos. Pilař z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o obecní dávky na rok 1929 a 1930.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebními listy z 25. dubna 1930 a z 15. června 1931 předepsal magistrát hlavního města Prahy na základě pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného, všeobecného vodného a poplatku za používání obecních stok, schválených pro dobu od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1932 usnesením vlády republiky Čsl. z 28. prosince 1928, firmě Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni z jejího domu čp.... v Praze dávku z nájem. za r. 1929 a 1930 v částkách po 300.000 Kč.

Obsahem zcela shodná odvolání, namítající nezákonnost předpisu dávky sazbou, vypadající na všeobecné vodné a poplatek za používání stok, zamítl Sbor hlavního města Prahy pro vyřizování stížností rozhodnutími ze 4. března 1931 a 14. ledna 1932 podstatně z těchto důvodů: Jedině platnou normou pro posuzování, zda určitá budova podléhá obecní dávce z nájemného, všeobecnému vodnému a poplatku kanalisačnímu, jsou výběrčí pravidla, schválená usnesením vlády z 28. prosince 1928. Tato v §u 3 odst. 3 ustanovují, že novostavby po 27. lednu 1917 povolené jsou zcela osvobozeny pouze od dávky z nájemného, podléhají však výslovně všeobecnému vodnému a poplatku kanalisačnímu. Podle § 51 zák. č. 44/1927 Sb. osvobození od státní daně činžovní zahrnuje totiž v sobě sice i osvobození od obecních dávek, vybíraných na podkladě nájemného, ale s výjimkou těch, které mají po-

vahu poplatku za zvláštní výhody nebo plnění se strany obcí a jejich podniků; takovými poplatky jsou podle § 28 ob. fin. nov. vodné a stočné, jež se vybírají jen tehdy, je-li u budovy dána možnost odběru vody z obecního vodovodu nebo veřejné studně a je-li dům připojen na obecní stoku uliční. Zák. č. 329/21 Sb. přesně rozlišuje mezi dávkami a poplatky; v § 38 taxative vypočítává, které samostatné dávky smí obec vybírati a uvádí mezi nimi dávku z nájemného.

Další odvolání zamítl zem. úřad v Praze nař. rozhodnutími — a to odvolání ve věci dávky za rok 1929 — z důvodů v odpor vzatého rozhodnutí, k němuž dodal, že zák. č. 44/27 Sb. nepoužívá slova dávek v technickém smyslu §§ 35 a 38 zák. č. 329/21 Sb., nýbrž zahrnuje v to i poplatky podle § 28, jimiž jsou vodné a stočné — odvolání pak ve věci dávky za rok 1930 z důvodů, jimiž doplněny rozhodovací důvody stížnostního sboru ve věci předpisu dávky za rok 1929.

O stížnostech do těchto rozhodnutí podaných uvážil nss takto:

Stížnosti uplatňují, že všeobecné vodné a poplatek za používání obecních stok nejsou poplatky za zvláštní výhody nebo plnění se strany obcí a jich podniků podle § 51 zák. č. 44/1927 Sb. a poukazují na znění § 28 zák. č. 329/21 Sb., podle něhož lze vybírati obecní poplatky jen tehdy, užívá-li se skutečně obecního zařízení, neb poskytne-li obec skutečně nějaké výhody. Vybírá-li se poplatek za pouhou možnost užívání, nikoliv za skutečné užívání, nejde prý o poplatek ve smyslu § 28 cit. zák. a tudíž ani ve smyslu § 51 zák. č. 44/27. Spadá tedy pod pojem tohoto poplatku jen zvláštní vodné a stočné, t. j. poplatek za vpuštění stok a potrubí do obecních stok. Naproti tomu jest všeobecné vodné vybírané za pouhou možnost odebírati vodu z obecního vodovodu a poplatek za používání obecních stok vybíraný bez ohledu na to, zda budova jest k obecní kanalisaci připojena, obecní dávkou.

Nss nemohl stížnosti shledati důvodnými.

Podle odst. 1 § 28 zák. č. 329/21 Sb. jsou obce oprávněny vybírati poplatky buď jakožto náhradu za užívání zařízení jimi v zájmu veřejném zřízených a udržovaných, neb jako náhradu za jednotlivé úkony orgánů obecních. V odst. 2 uvádí zákon příkladmo jednotlivé druhy poplatků, mezi nimi i vodné. Co jest vodné zákon blíže neudává. Zřejmě navazuje — jak i u ostatních v odst. 2 uvedených poplatků — na dosavadní nomenklaturu. To také potvrzují motivy k zák. č. 329/21 Sb. (tisk posl. sněm. Nár. Shrom. z roku 1921 č. 1397), podle kterých jsou v § 28 recipovány celkem ustanovení čl. I zák. z 24. října 1899 č. 97 z. z. čes., pokud jde o dávky povahy poplatkové. Podle tohoto zák. mohou obce vybírati vodní dávky (vodní činži) za vodu odebíranou z obecního vodovodu.

Zástupce stížností uplatňoval při ústním líčení, že podle tohoto zákonného ustanovení mohla býti vybírána vodní dávka jen z vody skutečně odebrané, takže i § 28 zák. č. 329/21 Sb. převzal tento pojem vodného. Neprávem, neboť podle stálé judikatury — viz na př. nál. ss-u Budw. A 4360/1906, 7970/1911, 8632/1911 — nebyla zákonem obmezena vodní dávka na skutečné odebírání vody v jednotlivých domech a jiných nemovitostech, nýbrž mohla býti vybírána i za možnost odebírati vodu z obecního vodovodu.

V daném případě není sporno, že budova, z níž všeobecné vodné bylo předepsáno, jest připojena na obecní vodovod. Bylo tedy v tomto případě použito možnosti připojiti budovu na obecní vodovod. Ani v takovémto případě neztrácí všeobecné vodné, vybírané za možnost připojiti se na obecní vodovod, povahu poplatku, neboť započítá se zpravidla do zvláštního vodného, vybíraného za skutečně spotřebovanou vodu (odst. 4 § 12 vzorcových pravidel vydaných vl. nař. č. 143/22 Sb.). Nejde v takovém případě o nic jiného než o stanovení minimální dávky za spotřebu vody.

Pravidla o vybírání obecní dávky z nájemného (nájemní hodnoty), všeobecného vodného a poplatku za používání obecních stok hlavního města Prahy č. j. 143 fin. 3/29 za léta 1929—1932, resp. pravidla o vybírání zvláštního vodného v hlavním městě Praze č. j. 143 fin. 3/29, platná za léta 1929—1932, nedovolují sraziti všeobecné vodné z předpisu zvláštního vodného, vybírají se tedy obě dávky od sebe úplně neodvisle.

Leč nss vyslovil v nál. Boh. A 10.454/33, že není vnitřního důvodu, který by bránil tomu, aby poplatek za používání obecního vodovodu ve smyslu § 28 ob. fin. novely byl vybírán vedle sebe jednak ve formě náhrady za to, že obec zřízením a udržováním obecního vodovodu poskytuje možnost používati tohoto veřejného zařízení, jednak ve formě vodného zvláštního jako náhrady za vodu skutečně odebranou. Ani v takovémto případě všeobecné vodné neztrácí povahy poplatku ve smyslu § 28 ob. fin. novely, neboť i tu má povahu plnění, které se platí obci se zřetelem na existenci a provoz veřejného vodního zařízení jako náhrada za to, že obec poskytuje poplatníku možnost tohoto zařízení používati.

Pokud jde o poplatek za používání obecních stok, jest pravda, že podle odst. 2 § 6 shora cit. pravidel se tento poplatek má vybírati i tam, kde není provedena stoka uliční, ani takové zařízení, které stoku nahrazuje, avšak v daném případě není sporno, že budova jest na obecní stoku připojena, takže v tomto případě jest obecní stoky skutečně používáno. Za tohoto stavu věci nemůže býti sporu o tom, že poplatek, vybíraný za toto používání, jest poplatkem za používání obecního zařízení, a proto poplatkem ve smyslu § 28 zák. č. 329/21, resp. § 51 zák. č. 44/27.

Musil tedy nss i v daném případě setrvati na své stálé judikatuře (viz na př. Boh. A 4669/25, 9317/31, 9352/31, 10.133/32 a 10.454/33), že všeobecné vodné a poplatek za používání obecních stok jsou poplatky ve smyslu § 28 ob. fin. novely za zvláštní výhody nebo plnění se strany obcí neb jich podniků po rozumu § 51 zák. č. 44/27 Sb., a že se proto nevztahuje na ně osvobození posléze uvedeným předpisem normované.

Č. 11.727.

Obecní dávky: * Ustanovení pravidel o obecní dávce z nájemného, o poplatku za používání obecních stok a o poplatku za odvoz